



3. ZUŠkoviny

číslo

XII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporcka, Jaroměř

vychází 1. listopadu 2017 s návodem: Dnes utni z buku třísku:
je-li suchá, bude zima tuhá; je-li však mokrá, bude zima vlhká.

Úvodník

V listopadu se už venku nedá nic moc dělat. Večer se už brzy stmívá, a děti musí ještě před tím domů. A doma je nuda. Tam se nedají dělat takové skopičiny jako venku. A tak musí rodiče nějak zaskočít, třeba čtením pohádek nebo vyprávěním příběhů... Víte nebo tušíte, jak moc je čtení knížek nebo vyprávění pro děti důležité? Jistě pro rozvoj verbálních schopností, sociálních dovedností, empatie (schopnost vcítění se do druhého), představivosti, logického myšlení... úplně to dokáže nahradit televizi nebo DVD, protože pohádku obohatíte „o sebe“, o svou okamžitou odpověď na případnou přímou otázku. Naučíte mimoděk dítě zacházet s knihou, což je dobré pro školu. Věřte mi, že se to hodí právě před maturitou. A co teprve archetypy! Carl Gustav Jung (1875 – 1961), psycholog, na přelomu 19. a 20. století vypracoval teorii archetypů a jejich vliv na lidskou psychiku. Všiml si, že lidé v sobě mají něco archetypálního = univerzálního, a to sídlí v kolektivním nevědomí všech lidí. Archetyp v řečtině znamená „původní vzor“, tedy něco, co je předáváno. A v kolektivním nevědomí jsou vlastně odrazy našeho vývoje, zážitků a zkušeností, které si s sebou neseme po celé generace. Jung také definoval dvanáct základních archetypů, které jsou založeny na tom, co literární postavu motivuje (jsou to nevinnost, obyčejný chlapec /obyčejná dívka, hrdina, pečovatel, badatel, rebel, milenec, stvořitel, šašek, mudrc, kouzelník



a vládce). A každý tento archetyp má své povahové vlastnosti, své hodnoty, své silné stránky ale i slabiny. A právě takových stále se opakujících archetypů a motivů jsou zvláště v lidových pohádkách a příbězích spousty. Zkuste se na pohádku podívat s touto novou informací a budete překvapeni. Vše je v nich jasné, kdo je zlý a kdo dobrý, černá je černá a bílá je bílá. Obrazy, které ve fantazii četbou vznikají jsou nenahraditelné.

Vzhůru do toho!
Hodně krásných zážitků
vám přeje Vaše Pěš

Z notesu pana ředitele

Pro měsíc listopad už ve svém notesu potřebuji tradičně více stránek než na první měsíce školního roku. Práce se rozjela naplno, ve všech oborech mají všichni napilno, protože nejen na polích a sadech se sklízí plody lidské práce. I v naší zůšce jsme už měli krásnou „Naši úrodu“ – vystoupení našich nejmladších, které proběhlo 18. října. Je to nad jiné příjemné zažít společnou radost z tolika krásných „uměleckých plodů“. Zdaleka ne všechno je ale sklizeno, a proto Vás zvu 15. listopadu, tentokrát do Muzea v Jaroměři, na koncert a vystoupení starších žáků s názvem: „Naše úroda“. Další podzimní muzicírování budete moci navštívit v pondělí 20. listopadu, a ještě další tři hudební večery na Vás čekají v měsíčním přehledu. Upoutávku na tradiční JAZZOMĚŘ 2017 najdete v rubrice Bude-nebude, kde se také dočtete o připravované akci s názvem „České Vánoce“. Tak nám všem přeji dostatek sil a pevné zdraví, abychom si tu uměleckou úrodu mohli do sytosti užít. Váš Vlastimil Kovář

Bude – nebude

JAZZOMĚŘ 2017

Vážení příznivci kvalitní muziky a jazzu obzvlášť! Dovoluji si Vás jménem Kolegia hraběte Šporka a jménem Šporkova Big Bandu pozvat na jedenáctý ročník jazzového minifestivalu JAZZOMĚŘ 2017. Na koncertě, který tentokrát proběhne 24. listopadu v 19 hodin v prostorách Bowling Centra Pizzeria Rozzano, vystoupí tradičně Big Band hraběte Šporka pod vedením Martina Brunnera, se kterým zahraje jeden z předních saxofonistů současné jazzové scény Marcel Bárta. Druhá část koncertu bude patřit kapele MUFF, kterou tvoří pětice osobitých muzikantů v čele se zmíněným saxofonistou, klarinetistou a skladatelem Marcelem Bártou, vytvářejících koláž na pomezí jazzu a rocku, prolnuté elektronikou a samply. V rámci minifestivalu ještě proběhne pod vedením Marcela Bártu hudební dílna pro žáky zuš. Jste srdečně zváni! Vlastimil Kovář

České Vánoce

Každoročně se část lidí podivuje nad tím, jak brzo, často už v říjnu nám jsou připomínány Vánoce obchodními řetězci. Devalvace duchovní a opravdové hodnoty slavení Vánoc je zřejmá, u komerčního zisku je tomu zřejmě naopak. Ale představte si, i v naší zůšce o Vánocích mluvíme už od začátku školního roku. Naše snažení má však zcela opačný směr. Připravujeme totiž představení, které má slavení Vánoc vrátit jejich pravý smysl. Představení připravují všechny tři obory školy – tedy hudební, výtvarný a literárně dramatický. Protože jde o neobyčejnou věc, dovolím si Vás už teď pozvat 13. prosince v 18 hodin do jaroměřského divadla, kde bude představení s názvem „České Vánoce“ poprvé uvedeno pro veřejnost. V ten samý den dopoledne, bude ještě sehráno pro žáky základních škol v Jaroměři. Věříme, že se Vám stane posilou v předvánočním shonu a pohladí Vás po duši. Těšíme se na Vás. Vlastimil Kovář

Bylo – nebylo

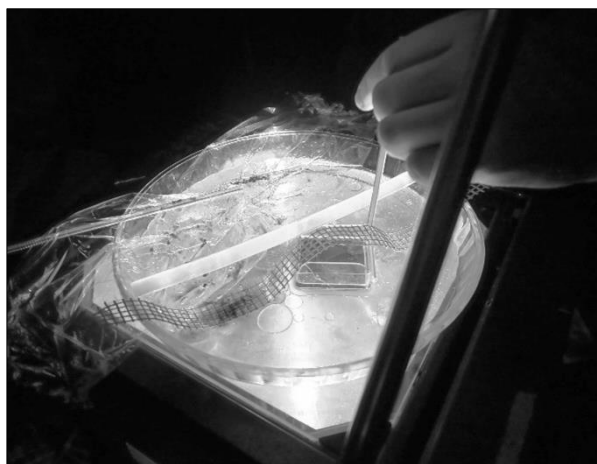
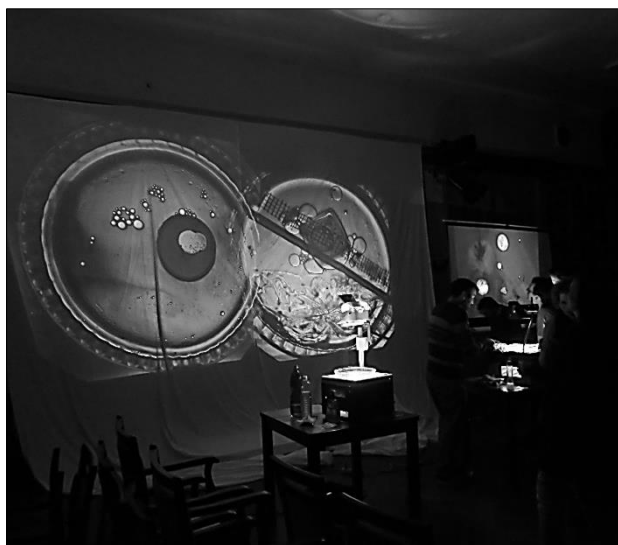
Budiž stín!

První národní přehlídka stínového, zejména meotarového divadla se konala 7. - 8. října v Poniklé, malé Krkonošské vesničce. Pořádal jí Tomáš Hájek, loutkář, milovník meotarů a starosta obce, kterému tímto ještě jednou děkujeme. Meotar, nebo-li zpětný projektor někteří z vás znají ze škol, sloužil k zobrazování zápisů na foliích a to pomocí čoček a zrcadel. Soubory, které se zúčastnily přehlídky v Poniklé, dokázaly, že se s ním dá dělat také pěkné divadlo. Každý soubor použil odlišnou techniku a využil meotar po svém.



soubor Mikrle při vítání souborů na červeném koberci mezi palmami
Zhlédli jsme představení soboru Bažantova loutkářská družina (jediným hercem je Tomáš Hájek) *Faust* a následně *Nelkej, Čechie!*, dále naše Mikrle předvedlo *Štípnutí labuť* a potom v jiném obsazení ještě inscenaci *Šlépěj* a také jsme viděli *Ještě jeden příběh...* od souboru Gympl Brandejs. Na závěr Divadlo Líšeň zahrálo

úžasnou stínohru *Sávitří*. Přehlídkou nás provázela porota ve složení: Alena Zemančíková, Luděk Richter a Michal Drtina. Měli jsme také možnost účastnit se meotarové dílny, kterou vedli Jarka Holasová a Matěj Kubina. Přehlídka byla skvělou zkušeností a úžasným zážitkem. Soubor Mikrle získal Putovní cenu ředitele přehlídky za inscenaci *Šlépěj*.
Bapu



z meotarové dílny

Dramaták v knihovně

V pondělí 9.10. se soubor Convivium vydal místo do ZUŠky do jaroměřské knihovny, kde Jarka domluvila tak trochu soukromou návštěvu mimo pracovní dobu knihovny. Stejnou návštěvu domluvila ještě dvěma dalším jejím souborům, protože společná návštěva knihovny přinese nejvíc výsledků. Cíl mise byl jasný: sehnat co nejvíc literárních děl, ze kterých by se dalo recitovat nebo je použít jako předlohu k inscenaci. Jinými slovy: Otevřete knížku, přečtete pár básní či pár vět, a pokud vás to něčím osloví, dejte ji na hromadu určenou k půjčení! V knihovně byla široká nabídka, dokonce i poezie tam bylo poměrně dost, i když se nám paní knihovnice omlouvala, že tam nic moc nemají. Asi hodinu jsme byli rozuteklí do všech koutů knihovny, seděli jsme v křeslech s nosy zabořenými v knihách a hromada k půjčení se povážlivě zvětšovala. Dokonce proběhlo i vyhledávání na webu knihovny, tak moc jsme byli aktivní. Když už měl každý člen vybrané minimálně dvě knihy, shodli jsme se, že to na následující týden stačí. Vše jsme nastrkali do tašek, popadli do rukou, poděkovali jsme milé a ochotné paní knihovnici a šli zpátky do ZUŠky. Tam jsme ještě asi hodinu listovali a navzájem si četli úryvky, některé smutné, některé vtipné až absurdní. Ten den jsme toho už nic moc nestihli, ale to vůbec nevadilo, protože jsme si to v knihovně užili a měli jsme nálož knih minimálně na celý týden. Někdo ještě teď stále ještě čte, někdo už má dokonce vybraný text k interpretaci. A my mockrát děkujeme paní Martině Priharové a její kolegyni z oddělení pro dospělé!
BobuLe

Dvakrát z přípravné dílny Putování 2018

Bylo 14. 10. brzičko ráno, a my se vypravili na vlakové nádraží. Každý z jiného koutu, ale se stejným cílem. Dopadlo to! Všichni jsme se sešli v čas, až na jednoho zpozdilce, který měl více jak 100 minut zpoždění a celé dopoledne nám pěkně zašmodrchal. Bystrý čtenář jistě pochopil, že ten zpozdilec je neživého rodu, tudíž vlak. Měli jsme namířeno do Chocně, do ZUŠky, kam byla naplánována porada ohledně Putování, kterého se dramataři již několikátým rokem pravidelně účastní. Trochu komplikovaně a dlouho jsme se do Chocně dostávali, až jsme tam nakonec byli a bylo to prima! Vybrala se pohádka a název pro letošní Putování. Konkurz vyhrála (teď nevím, jestli to můžu prozradit) pohádka, která je moc hezká a četli jsme ji v několika překladech (dobře, prozradím), pohádka O Sněhové královně. Porada byla krátká, ale za to velmi aktivní a plodná. Ještě snad dodám, že Putování se bude konat koncem dubna v Chocni a předání pohádky divákovi nebude úplně tak všední. Bude hrané putovním způsobem, totiž pět souborů, pět místností, spousta herců, jedna ledová pohádka, v dubnu!
čaBMa

Putování Convivia

Jakožto soubor jsme dostali, již podruhé, možnost zúčastnit se tradičního Putování v Chocni.

Bude 21. a 22. dubna 2018 a samozřejmě vás všechny už teď srdečně zveme! Příprava takového



festivalu začíná už na podzim. To se sejdou soubory u jednoho stolu a společně se domluví na tom, co chtějí na jaře předvést.

Předlohu potom rozdělí na pět dílů (každý soubor má jeden) a na konci z toho vznikne takový seriál, který můžou diváci během cesty po zámku shlédnout. I přes nepřízeň vlakových spojení jsme do Chocně dojeli, strávili tam hezké dopoledne a kousek odpoledne a společně vybrali Sněhovou královnu od Hanse Christiana Andersena a už se moc těšíme na jaro! Zapište 22. duben v Chocni do diáře!

k-Ája



zástupci všech zúčastněných souborů při debatě nad textem

Naše úrodučka

Podzimní úroda nás chrání před kašlem, rýmou a nachlazením, které teď poletují spolu s barevným listím všude okolo. Proti depresím, splínům a špatným náladám, kterých je teď všude kolem také spousta, nás naočkovali dávkou z toho, co sklidili od začátku školního roku, nejmladší žáci ZUŠky. Slyšeli jsme nadějně kytaristy, houslisty, klavíristy, flétnisty, cellisty a zpěvačky. A viděli jsme pohádku O třech prasátkách a voice bandy v podání žáků literárně-dramatického oboru. Byl to moc příjemný večer a já bych jako moderátorka koncertu ráda poděkovala i rodičům, prarodičům a kamarádům účinkujících, kteří byli moc prima diváky.

Bapu



Nathan Holda

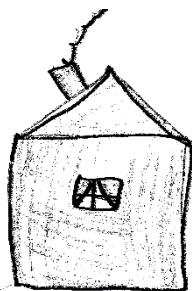


Šimon Brzek



Pavlína Horáčková

obrázky z koncertu od menších diváků



NÁRODNÍ DECHOVÝ ORCHESTR

Národní dechový orchestr byl založen na jaře tohoto roku a je složen z nejlepších žáků Základních uměleckých škol a Konzervatoří ze všech krajů České republiky. Hlavním cílem je propagace české dechové symfonické hudby v Čechách i v zahraničí. Schází se několikrát do roka na soustředěních a nacvičuje náročný repertoár, který pak provádí na koncertech.

Šéfdirigentem orchestru je Václav Blahunek – dirigent Hudby Hradní stráže a Policie České republiky. V neděli 22. října se uskutečnil další koncert NDO v Sukově síni Domu hudby v Pardubicích. Pod vedením Václava Blahunka a Jaroslava Šípa - šéfdirigent Ústřední hudby Armády České republiky – orchestr předvedl náročný program českých i světových autorů.

Naši školu v orchestru reprezentuje bývalý žák - klarinetista Martin Krebs.

Orchestr stále ještě přijímá nové členy, takže pokud hrajete na dechový nástroj nebo bicí, je Vám nad 15 let a rádi byste se zapojili, neváhejte a po poradě s Vaším pedagogem se přihlašte na stránkách www.ndocr.cz.

Nikola Hájková



Představujeme

Dýňování a slámování u výtvarníků

S příchodem podzimu se všichni výtvarníci bez velkého úsilí naladili na tvořivé činnosti pod střechou naší školy, v teple a suchu učebny. Přispěl k tomu velký pytel slámy rozložený uprostřed a kulaté oranžově svítivé plody dýní z našich zahrádek. Co teď a co potom? Nikdo dlouho neváhal. Tradiční podklad čtvrtky se jednoduše vyměnil za zaoblenou a nepravidelnou strukturu přírodniny. Návrhy jednotlivých šablon, jejich postupné prostřihování a poté tupování (rozuměj razítkování) houbičkou napuštěnou hustou černou barvou do kontrastního podkladu. Úskalí nerovného a zakřiveného povrchu mnohé potrápilo. Ale i to se nakonec podařilo překonat a obrázek byl opravdu jak „malovaný“ (nebo vytištěný?). Se slaměnými duchy jsme válčili déle. Zmačkané a vytvarované noviny, jako základy těl, nešly a nešly obalit drolicí se slámou. Tady vykukoval obnažený ocásek, jinde zase opelichaná kebule. Spolupráce s kamarády byla nutná. Dolepení očí, vyplazených jazyků tavnou pistolí už jen otázka chvilky. Myslím, že výsledné práce nepotěšily jen mladší žáky, kteří chodí kolem a rádi si občas chytanou slaměný vozík za oj a chtějí se s ním projet. I ti starší se cítili ve svém živlu, když vytvářeli šablony zvířat, které velice úzce souvisí s nadcházejícím obdobím deštivých a chladných dní,

čarovných temných sil a v krbu nebo kamnech plápolajícího ohně, symbolem jistoty a bezpečí v mnohdy tak nevlídném čase.

Radka Ulichová



Další fotografii z dýňování najdete na titulní straně. Ostatní výtvoři si nezapomeňte prohlédnout v chodbě u koncertního sálu!

Recept na dýňovou pomazánku

Asi 500g dýně Hokaidó uduste do měkka, ještě teplou rozmixujte a ještě za šlehání přidejte 100g oleje, přisolate, ochuťte pepřem, přidejte dva tři stroužky rozetřeného česneku a dobře vychladte. Na závěr můžete vmíchat drobně pokrájené rajče a sekanou cibulku. Dýňová pomazánka se hodí na přípravu jednoduchých obložených chlebiček, je výtečná i na topince s česnekem.

Dobrou chuť!

Přišli jsme...nejmladší žáci

Zeptala jsem se nejmladších dětí, které už dva měsíce navštěvují dramatickou Přípravku. Tady jsou odpovědi od Žofky, Alenky, Lilianky, Vašika, Nikolky, Barunky, Leničky, Marcelky, a Lucinky. **Pročpak chodíte do naší zušky?** Protože mě to baví...protože si tady hrajeme...Protože mě to tady baví a mám to tady ráda, protože se mi tady líbí...**Co tě baví?** Jak si hrajeme a bavilo mě vystoupení s žabkami a pak s mravenečky...Baví mě tady hry, je to moc zábavný... Hry, a mám to tady rád...Líbí se mi hra na mrazíka a na čarodějnici...mě baví hra na pavouka...Je to tady prima a hraju si s dětmi... a jsou tady plyšáci... a můžeme tady svačit... a můžeme se dělit o sváču s dětmi, co sváču nemají... a mám tady kamarády.

Čím byste chtěli být, až vyrostete? Paní knihovnice...jezdkyňě na koni... a já taky, akorát že budu mít bílýho... mažoretkou...já taky mažoretkou...paní doktorkou...já ještě nevím...Já bych chtěla být hrdinkou, takovou, jakou si nikdo neumí ani představit jenom já. Takovou, co zachraňuje životy u všeho tam, kde nejsou hasiči ani policajti. Budu muset vydržet sama, protože tam nebudu mít žádný tým... Já budu paní učitelkou v dramaťáku.



Autoportréty nejmladší dramaťáků
(chybí Cyril Houšť)
ptala se Jé

...viděli jsme...

...na Podzimním koncertě nejmladších žáků:



Gabrielu Těšínovou



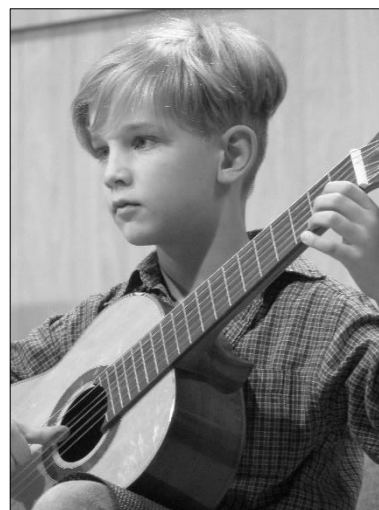
pohádku „O třech prasátkách“ (1. a 2. ročník LDO)



Karolínu Mílovou a Markétu Kočí



Petru Reichertovou



Kryštofa Janečka



podzimní moderátorku Alžbětu Skořepovou



Marianu Uhlířovou



Annu Kalfusovou

...zvítězili jsme!

Školní časopis roku 2017. Dáváme vám vědět, že zástupci redakční rady ZUŠkovin obdrželi pozvání na celorepublikové setkání redakcí školních časopisů, které proběhne 10. 11. 2017 na Fakultě sociálních studií v Brně a jehož součástí bude i vyhlášení celorepublikové soutěže. Těšte se na zprávu v příštím čísle! redakce

Do šatny

V naší literární šatně pro krácení dlouhé chvíle před vyučováním najdete plno knih. Najdete mezi nimi i útlou knihu Daniela Heviera, ze slovenštiny ji přeložil Jiří Žáček „Nevyplazuj jazyk na lva“ (Albatros, 1986)



Je v ní padesát básniček, obrázky, pohádky a důležité upozornění: Nevyplazuj jazyk na lva! Texty mají v oblíbě i žáci LDO, kteří vám ji ke čtení vřele doporučují.

Proč prší
Venku prší, oblaka se ženou.
Sluníčko si vzalo dovolenou.
Zapomnělo zavítit vodovod.
A nám zmokl dvůr i plot.

Díra v plotě
Tou dírou
v plotě
se všecko ztratí:
králík
i kropáč
ba i pár gatí.
Tou dírou
s větrem
o závod
nakonec
zmizí
i ten plot.

Sladký život
Lízátko,
má sladký život.
Sladký, ale krátký.

Když ho chytí tvoje zuby,
nevrátí se zpátky.

V telefonu bydlí trpaslík.
Sluchátko má
místo bytu.
Kamaráde,
ještě jsi tu?

-tu-tu-tu-tu-tu-tu-tu-tu-tu-tu-tu-tu-tu-tu-tu-tu...

PROSÍM TĚ, CO NOSÍŠ V TÉ TAŠCE,
ŽE JI MÁŠ TAK STRAŠNĚ TĚŽKOU?
PTÁ SE MÁMA, KDYŽ JDU RÁNO DO ŠKOLY.

Co mám dělat, ubohý -
mám v ní těžké úlohy!

Básničkou Sladký život se nechala inspirovat Viktorka Ulrychová
(3. ročník LDO) a napsala krátké povídaní. Tady ho máte.

Lízátko

Lízátko má velmi sladký život, Ale moc si ho neužije. Co se dá dělat. No,
nic se nedá dělat. Ale lidé toho nelitují. Jak by vypadal život bez lízátek,
strašně. Naštěstí lízátko existují. Díky bohu!

Také si zapisujete své nápady, básničky a textíčky pro zkrácení dlouhé chvíle?

Neváhejte tedy a se svým podpisem nebo i s pseudonymem je vhod'te
do poštovní schránky ZUŠkovin v přízemí vedle učebny literárně
dramatického oboru. Rádi je zveřejníme a případně vaši snahu sladce
odměníme! Pište! Staňte se autory!

*(Pseudonym je krycí jméno nebo umělecká značka, pod kterou autor
publikuje své dílo. Bez souhlasu autora není možné jeho totožnost
prozradit. zdroj: Wikipedie)*



Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail: info@zus-jaromer.cz , www.zus-jaromer.cz

3. číslo vychází 1. listopadu 2017 s návodem: Dnes utní z buku třísku:

je-li suchá, bude zima tuhá; je-li však mokrá, bude zima vlhká.

redakční rada: BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová), čaBma (Barbora Maksymovová), Ančííi (Anna Vitvarová), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková), M-O-A (Adéla Moravcová), Pajda (Pavla Tichá), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)